

Arrest

nr. 83 446 van 21 juni 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 20 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat M. KALIN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Bengaalse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van het dorp Chatitola te Komilla, Chittagong. Vanaf 1998 werd u aanhanger van de Bangladesh Nationalist Party (BNP), in 2006 werd u tot lokaal secretaris-generaal benoemd. Als gevolg van een conflict met de rivaliserende Awami League (AL) inzake het heffen van de marktbelasting in 2006, raakte iemand van de AL gewond en overleed. U werd hiervan beschuldigd en in 2009 tot 8 jaar gevangenisstraf veroordeeld. U nam geen deel in het proces. Op 18 januari 2011 was er weer ruzie naar aanleiding van een lokale verkiezing en werden illegale wapens bij uw huis gelegd. Er werd klacht tegen u ingediend en twee dagen later vluchtte u weg. Op 22 januari 2011 verliet u uw dorp en vertrok u via India en Dubai per vliegtuig naar Europa en vervolgens naar België. U vroeg hier asiel op 3 maart 2011.

U legde ter ondersteuning van uw relaas volgende documenten voor: een brief van de BNP en drie juridische pakketten.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat- generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken, en dit omwille van volgende redenen:

U meent dat de AL problemen wil creëren en valse klachten indient om aan de macht te blijven (zie gehoorverslag CGVS, dd. 15.02.2012, pp. 3, 4, 10). Op basis van volgende vaststellingen is het echter geenszins aannemelijk dat u daar ook maar iets mee te maken heeft. Vooreerst kan er namelijk geen geloof worden gehecht uw beweerde BNP profiel. Gezien u verklaart 12 jaar supporter te zijn geweest bij van de BNP, waaronder 4 jaar als bestuurslid, kan hierover een duidelijke toelichting worden verwacht, waar u evenwel niet in slaagt. U beweert dat u de post van voorzitter kreeg omdat u op alle evenementen aanwezig was en goede contacten had. Dat u een bijzonder activist zou zijn geweest is evenwel betwifelbaar daar u geen enkele specifieke activiteiten kan uiteenzetten waaruit duidelijk wordt dat u een belangrijke functie droeg. U verklaart dat het uw taak was om te protesteren als iemand iets fout deed en om arme mensen te helpen. U zou slogans onder de mensen verspreiden, maar kan hiervan geen enkel voorbeeld geven. Meermaals gevraagd naar bijzonderheden van deze functie stelt u dat u feitelijk een tussenpersoon was tussen de partijwerkers en de leiders en dat u in feite zelf niets organiseerde. Gevraagd naar wat u kan zeggen over het officiële programma of de ideologie van de BNP, komt u evenmin verder dan dat zij goede dingen doen, het land ontwikkelen, voor rechten vechten, rechts zijn en in religie geloven. Dit zijn echter algemene principes die slechts gedeeltelijk staan voor de kernideeën van de BNP zoals ze op hun website zijn weergegeven en voor bestuurders parate kennis zouden moeten zijn. Uiteindelijk stelt u dat u dergelijke dingen (over het partijprogramma) niet weet omdat u geen grote leider was. U vergist zich ten andere over de correcte naam van de BNP (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). De data die u inzake uw politieke carrière aangeeft spreken elkaar bovendien tegen. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat u vanaf 2002 een functie kreeg bij de BNP. Tijdens het gehoor bij het CGVS wordt dit 2006, en zou u actief zijn geweest vanaf 1998-1999. Deze data zijn onderling dermate afwijkend dat er evenmin veel geloof aan kan worden gehecht. U hield overigens geen contact met de BNP, die nochtans het werkelijke mikpunt zou zijn geweest van de AL. Dit gebrek aan interesse is bevreemdend daar u zich er jarenlang voor inzette, zij uw reis deels financierden en achteraf een attest opstelden ter ondersteuning van uw asielaanvraag. Daarbij dient wel te worden opgemerkt dat het zeer bevreemdend is dat de hoofding van deze brief een foutief letterwoord voor de BNP aangeeft ("Bangladesh Nationality Party"). Met andere woorden er kan ernstig worden getwijfeld aan de echtheid van dit document. In dit verband dient te worden gewezen op de informatie toegevoegd aan het administratief dossier waaruit blijkt dat er in Bangladesh veel vervalste documenten circuleren. Samengenomen leiden deze vaagheden en ongerijmdheden daarom tot de conclusie dat uw beweerde engagement niet aannemelijk is. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw bewering dat de valse gerechtszaken een gevolg zouden zijn van uw politieke activiteiten.

Dat het bestaan van deze valse zaken niet aannemelijk is blijkt ook uit het feit dat u er zeer weinig concrete informatie over kan aangeven. U legt er een klacht, twee First Information Reports (FIR) en een verdict over neer. U hebt echter niet de moeite gedaan om ze grondig na te lezen, hetgeen blijkt over uw verklaringen hieromtrent. U kan nauwelijks zeggen om welke documenten het gaat, er zouden met name geen FIRs zijn, u weet niet wie de andere beschuldigten zijn, u kent de Investigating Officer niet en u bent niet op de hoogte van de huidige stand van zaken van de tweede zaak. U meent dat er tussen 70 en 80 beschuldigten waren in de eerste zaak, terwijl de FIR die u neerlegt er 26 vermeldt. U kan evenmin iets zeggen over wat er met andere verdachten gebeurde, terwijl het verdict stelt dat er in totaal 8 mensen werden veroordeeld voor 5 à 8 jaar gevangenisstraf en verschillende boetes. Bovenstaande vragen kunnen in Bangladesh gemakkelijk achterhaald door de advocaat. Zo blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat een order sheet het belangrijkste document is in een zaak. U legt er echter geen voor, waardoor het onmogelijk is om op te maken hoe in het eerste geval het onderzoek en het proces in uw afwezigheid zouden zijn verlopen en wat in het tweede geval de actuele situatie zou zijn van een procedure en welke risico's u bijgevolg zou lopen. De juridische bundels die u wel voorlegt bevatten trouwens ook onregelmatigheden die doen twifelen aan hun echtheid. Zij bevatten niet de vereiste datum aanduidingen die aangeven wanneer de kopies werden opgesteld en gecontroleerd. Ook bevat de onderstaande stempel een schrijffout, namelijk "cheek" (wellicht in de plaats van "check"). Naast het feit dat dit juridisch geen gewicht heeft, is het onduidelijk waarom dit in het Engels zou zijn afgedrukt. Bengaalse gerechtsdocumenten worden immers niet in het Engels opgesteld (zie informatie toegevoegd aan het dossier). Daarenboven is elke pagina afgestempeld met "Same Duplicate Copy", die echter evenmin de echtheid ervan attesteert. Het gaat namelijk om

een "Certified Copy". Het lijkt er dan ook sterk op dat het hier opnieuw om vervalste documenten gaat (zie hoger). Overigens stelt u dat uw advocaat, wiens naam u niet kent, in beroep zou zijn gegaan. Dit is echter weinig waarschijnlijk, aangezien een veroordeling in absentia dit in principe niet toelaat. Voorts is het op zijn minst eigenaardig te noemen dat u reeds in 2009 tot 8 jaar werd veroordeeld en toch het risico nam om al die tijd in uw eigen dorp te verblijven. Aangezien het CGVS geen geloof kan hechten aan uw profiel, noch aan de valse zaak, kan uw bewering dat uw gezin ten gevolge van uw activiteiten ook bedreigingen onderging en zich nu zouden verstoppen evenmin worden weerhouden. U beweert dat u slechts één telefoonnummer kende en dat aangezien dit nummer sinds juni 2011 buiten werking werd gesteld, u geen idee heeft van waar uw moeder verblijft. Naast het feit dat deze reden ongeloofwaardig is daar u zich via de ruimere familie, uw getrouwde zussen of kennissen schriftelijk zou kunnen informeren, zijn de omstandigheden die u beschrijft weinig logisch. Uw vader zou zijn overleden na telefonische bedreigingen. De moeder van de vriend waarmee u contact hield zou het nummer van uw moeder niet hebben durven doorgeven uit angst voor de AL. U heeft niet getracht om op andere wijze contact te zoeken. Samengenomen is dit alles een vergezochte en ongeloofwaardige uitleg die doet vermoeden dat de waarheid inzake het verblijf van uw gezin elders te zoeken is (pp. 2, 3, 5).

Uw verklaringen inzake uw reisweg roepen bijkomende vragen op. U kwam per vlucht naar Europa, hetgeen een identiteitscontrole aan een Schengen of VK luchthaven impliceert. Toch kon u niet zeggen welke afspraken u met uw passeur had gemaakt ingeval van een ondervraging aan de grens. Deze bewering is ongeloofwaardig in het licht van de herhaaldelijke, systematische en persoonlijke veiligheidscontroles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en op internationale vluchten. Naast het feit dat u niet met zekerheid kon zeggen of u met een echt of een vals paspoort reisde, welk visum het bevatte en welk land er als bestemming aangegeven was, is het zeer vreemd dat u beweerde dat, buiten de omslag, de paspoorttekst in het Bengaals zou zijn geweest. Uw verklaringen hieromtrent zijn dermate onsamenhangend dat er uit moet worden besloten dat u eveneens de waarheid achterhoudt omtrent uw reisweg en/of het paspoort zelf.

Tenslotte kon u geen enkel identiteitsdocument voorleggen, zoals een identiteitskaart of een paspoort. U beweert dat de smokkelaar uw (vals?) paspoort afnam. U zou nooit een identiteitskaart hebben gehad omdat u tijdens de bevolkingsregistratie (in 2009) op een picknick ging. Deze registratie werd namelijk afgesloten met de afgifte van identiteitskaarten. Uw verklaring houdt evenwel geen steek, aangezien de verkiezing en dus de registratie hiertoe in werkelijkheid in 2007 en 2008 plaatsvonden en deze grondig teweerk ging, onder meer door afwezige mensen opnieuw te bezoeken (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Toch houdt u vol dat u bent gaan stemmen, hetgeen in principe onmogelijk was aangezien u niet op de vernieuwde kieslijst stond. Het vermijden van fraude van immers het eerste objectief van deze kiezersregistratie. Dit alles komt opnieuw dermate verward en weinig aannemelijk over dat de indruk ontstaat dat u uw ware identiteit achterhoudt. In elk geval kan het CGVS hierdoor op geen enkele manier met zekerheid vaststellen dat documenten en attesten wel degelijk uzelf betreffen.

U heeft uw asielaanvraag dus niet aannemelijk kunnen maken. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor u zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van uw aanvraag teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen, van de artikelen 48/3, 48/4, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), en van het redelijkheids- en het proportionaliteitsbeginsel.

Met betrekking tot het motief dat geen geloof gehecht kan worden aan zijn BNP-profiel, stelt verzoeker dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onvoldoende rekening heeft

gehouden met de situatie waarin hij zich bevond. Het was een lang interview, hij lijdt aan diabetes en was nerveus en uitermate gestresseerd. In normale omstandigheden zou hij wel voldoende uitleg op de vragen hebben kunnen geven, gezien hij een ruime kennis over de BNP heeft. Verzoeker verduidelijkt dat BNP de afkorting is van Bangladesh Nationalist Party, dat zij gelooft in de democratie en in de Islam/Koran en dat zij niet van gevechten noch geweld houdt of van problemen met andere partijen. In 2006 kwam de BNP-overheid tot een einde en er ontstond een conflict tussen de BNP en de Awami League. De legeroverheid kwam aan de macht en grote leiders van de BNP werden gearresteerd. Verzoeker verduidelijkt verder dat zijn functie inhield mensen te overtuigen om de BNP te steunen. In 2006 werd hij benoemd tot lokaal secretaris-generaal. In 2002 werd hem meegedeeld dat hij die functie zou krijgen maar hij werd pas officieel in 2006 benoemd. Hierin zit volgens verzoeker geen tegenstrijdigheid.

Wat betreft het motief inzake de valse procedure stelt verzoeker dat zijn verklaringen niet overeenstemmen met de informatie vervat in de door hem bijgebrachte documenten omdat hij Engels kan lezen noch schrijven en aldus de inhoud niet kent. Hij wist enkel dat deze documenten betrekking hadden op zijn situatie en dus van belang waren voor zijn asielprocedure. Verzoeker verklaart formeel dat hij geen kennis heeft van het feit dat het zou gaan om niet-authentieke documenten. Verzoeker stelt inderdaad nog geruime tijd in zijn land verbleven te hebben, doch niet op dezelfde plaats zodat het risico om gevonden te worden sterk werd beperkt. Voorts stelt verzoeker enkel het gsm-nummer van zijn moeder te hebben maar dat hij op een bepaald moment haar niet meer kon bereiken gezien hij op dat nummer geen verbinding meer had. Verzoeker erkent dat hij niet voldoende informatie kon geven over zijn advocaat om reden dat deze advocaat een advocaat van de BNP was. De BNP raadpleegde deze advocaat, verzoeker doet wat hij kan maar het verzamelen van informatie is niet gemakkelijk.

Inzake zijn reisweg stelt verzoeker gereisd te hebben met een paspoort van Bangladesh met zijn foto erin en op zijn naam. Hij bevestigt geen controle te hebben gehad op de luchthaven wat niet onmogelijk is. Hij vermoedt dat de smokkelaar goede contacten heeft op de luchthaven waardoor hij controlevrij is kunnen passeren.

Met betrekking tot de identiteitsdocumenten stelt verzoeker dat hij heeft gestemd tijdens de verkiezingen omdat de oude verkiezingslijst werd gehanteerd en hij daarop wel vermeld stond. Hij heeft nooit een identiteitskaart van Bangladesh gehad en kan die dan ook niet voorleggen. Verzoeker voegt thans wel een kopie van zijn geboorteakte toe en een attest uit Bangladesh waaruit blijkt dat hij van Bangladesh is.

Verzoeker meent tenslotte dat de subsidiaire bescherming niet werd beoordeeld door de verwerende partij.

2.2. Wat betreft de opgeworpen schending van artikel 52 van de Vreemdelingenwet, kan door de Raad niet worden ingezien hoe dit artikel geschonden zou kunnen zijn, daar de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet dat de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 te weigeren.

2.3. Aan de formele motiveringsplicht zoals vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006, nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007, nr. 167.848; RvS 26 juni 2007, nr. 172.777). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing, die juridisch gesteund is op de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, volledig kent. Hij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is gegrond, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en

de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal verzoeker de asielstatus heeft geweigerd omdat er geen geloof gehecht kan worden aan het voorgehouden BNP-profiel, omdat het bestaan van valse zaken niet aannemelijk is en omdat het relaas inzake de reisweg onsamenhangend is en verzoeker geen enkel identiteitsdocument kon voorleggen.

2.6. De beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is dermate ingrijpend dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en samenhangend verhaal te vertellen. Het argument dat verzoeker zenuwachtig was, doet geen afbreuk aan deze plicht (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377). Elk hoor- gesprek brengt overigens emoties en stress met zich mee. Hiermee wordt door de ondervrager terdege rekening gehouden. Bovendien is in deze geen objectief gegeven voorhanden dat stress verzoeker verhinderd zou hebben zijn asielrelaas volledig en juist te vertellen. Aan verzoeker zijn op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een aantal kennisvragen voorgelegd, die concrete en evidente feitelijkheden betreffen. Ook een gestrest persoon had dergelijke vragen correct moeten kunnen beantwoorden zo hij is wie hij beweert te zijn. Verzoekers onwetendheden impliceren de ongeloofwaardigheid van zijn relaas. Niet elke onjuist antwoord op een kennisvraag, zoals vastgesteld door de commissaris-generaal, leidt op zich tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas, maar wel de totaliteit van onwetendheden en onvolledigheden. Het betoog van verzoeker dienaangaande kan niet overtuigen om de vastgestelde onwetendheden, incoherenties aangaande verzoekers beweerde BNP-profiel onderuit te halen.

2.7. Waar verzoeker de vastgestelde onwetendheden over de BNP in zijn verzoekschrift tracht recht te zetten door verduidelijkingen over deze partij toe te voegen, stelt de Raad vast dat verzoekers pogingen tot het a posteriori bijsturen van zijn verklaringen geen steun vinden in het administratief dossier en dat de vastgestelde leemten en incoherenties geen ruimte laten voor de verklaringen en nuanceringen die verzoeker post factum nog tracht aan te brengen. In het kader van de asielprocedure draagt de kandidaat-vluchteling een verantwoordelijkheid, in die zin dat van hem wordt verwacht dat hij zo duidelijk en volledig mogelijk zijn asielmotieven weergeeft, zeker wat betreft de feiten die de kern van zijn asielrelaas raken (RvS 27 september 2006, nr. 162.792; RvS 19 december 2006, nr. 166.028). Zoals reeds hoger gesteld kan van verzoeker verwacht worden dat hij reeds tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal afdoende en eenduidig antwoord kan geven op de vragen die hem gesteld werden zo hij is wie hij beweert te zijn. De bestreden motivering wordt niet dienend weerlegd en blijft derhalve staande.

2.8. Voor zover verzoeker naar aanleiding van zijn vervolging documenten ontving en hij deze voorlegt aan de asielinstanties ter adstructie van zijn asielmotieven, is het redelijk te verwachten dat hij vertrouwd is met de inhoud ervan. Verzoeker is immers verantwoordelijk voor de neergelegde documenten en dient zich te vergewissen van de deugdelijkheid ervan. Het argument van verzoeker geen Engels te

kunnen lezen of schrijven en bijgevolg de inhoud van deze documenten niet te kennen houdt geenszins in dat van verzoeker niet verwacht kan worden dat hij toelichting kan verstrekken over de door hem neergelegde documenten. Uit nazicht van het administratief dossier, en meer bepaald het gehoorverslag van 15 februari 2012 blijkt dat verzoeker op de vraag wat er in de documenten staat, uiterst summier en vaag antwoordt. Verzoeker beaamde bovendien de documenten gelezen te hebben (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, 15/02/2012, stuk 3, p. 6) zodat zijn post factum argument dat hij geen Engels kan lezen in het licht van deze eerdere verklaring totaal geen hout snijdt. Bovendien kan verzoekers argumentatie geen afbreuk doen aan de pertinente motivering inzake de valsheid van de voorgelegde documenten. Met zijn "formele" verklaring dat hij geen kennis heeft van het feit dat het zou gaan om niet-authentieke documenten slaagt verzoeker er niet in afbreuk te doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing inzake de door hem voorgelegde documenten. Verzoeker weerlegt deze motivering immers niet met concrete argumenten.

2.9. Waar verzoeker in zijn betoog een summiere samenvatting geeft van het door hem voorgehouden asielaanvraag, en meer bepaald zijn verklaringen herhaalt inzake zijn verschillende verblijfplaatsen, het gsm-nummer van zijn moeder, het gegeven dat zijn advocaat een advocaat was van de BNP, zijn reisweg en zijn identiteitsdocumenten, wijst de Raad erop dat het louter herhalen van de asielmotieven niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 4 januari 2006, nr. 153.278; RvS 10 maart 2006, nr. 156.221). Het komt derhalve aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waartoe verzoeker in gebreke blijft.

2.10. Verzoeker meent dat de smokkelaar goede contacten heeft op de luchthaven waardoor hij geen controle heeft gehad. De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker zijn reisweg niet bewijst, terwijl hij, aangezien hij met het vliegtuig reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij is aangekomen. Door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoeker op vrijwillige wijze iedere controle van zijn reisweg onmogelijk. Verzoekers verklaringen inzake zijn reisweg kunnen evenmin overtuigen. Verzoeker stelt dat zijn passeur met hem reisde en dat in geval van ondervraging aan de grens deze het woord zou voeren. Verzoeker wist evenmin met welk visum hij reisde (administratief dossier, gehoor CGVS, 15/02/2012, stuk 3, pp. 7-8). Het is een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. Dat hij kon reizen zonder zelfs te weten met welk soort visum en voor welk land hij reisde is dan ook niet geloofwaardig. Evenmin is het aannemelijk dat de smokkelaar hem dermate onvoorbereid zou laten reizen en hiermee zichzelf en zijn netwerk in gevaar zou brengen. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoekers algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder van zijn voorgehouden reisweg. De Raad treedt de pertinente motivering inzake de reisweg zoals opgenomen in de bestreden beslissing dan ook bij.

2.11. Waar verzoeker nog een kopie van zijn geboorteakte voegt, wijst de Raad erop dat ingevolge vaste rechtspraak aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën geen bewijswaarde kan worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Bovendien dient gesteld dat waar verzoeker documenten aanbrengt om aan te tonen dat hij werkelijk uit Bangladesh afkomstig is, de Raad dient vast te stellen dat de vraag of verzoeker werkelijk afkomstig is uit Bangladesh in kader van voormelde asielaanvraag geen punt van discussie betreft en niet kan bijdragen tot het herstellen van de geloofwaardigheid van verzoekers asielaanvraag.

2.12. Waar verzoeker aanvoert dat de bestreden beslissing niet op afdoende wijze motiveert waarom hem de subsidiaire beschermingsstatus niet wordt toegekend, stelt de Raad vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoonde dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, zodat het middel dienaangaande feitelijke grondslag mist. Bovendien wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

2.13. Wat betreft de door verzoeker aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel merkt de Raad op dat dit beginsel enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden weerhouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in

kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Verzoeker toont deze wanverhouding tussen het dispositief en de aangehaalde motieven evenmin aan.

2.14. Het proportionaliteitsbeginsel kan in onderhavige procedure niet dienstig worden aangevoerd daar het de commissaris-generaal in zijn declaratieve opdracht enkel toekomt na te gaan of verzoeker voldoet aan de voorwaarden bepaald bij de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van verzoeker of een afweging van deze jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze specifieke bevoegdheid.

Het enig middel kan niet worden aangenomen.

2.15. De Raad is van oordeel dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven, die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden weerhouden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER